

Prima instanță: Judecătoria Cahul (jud. L. Turculeț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud. V. Movilă, N. Veleva, E. Dvurecenshii)

DECIZIE

16 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători:

Tatiana Vieru
Valentina Clevadi
Tamara Chișca-Doneva
Dumitru Mardari
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova împotriva deciziei din 01 septembrie 2016 a Curții de Apel Cahul, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei de constatare a abaterii disciplinare și aplicare a sancțiunii disciplinare, anularea ordinului de sancționare,

c o n s t a t ă:

La data de 03 mai 2016, executorul judecătoresc Valentin Dușcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești solicitând anularea ordinului Ministrului Justiției al Republicii Moldova din 14 aprilie 2016 cu privire la suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov, anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 11 februarie 2016 în privința executorului judecătoresc Valentin Dușcov privind aplicarea sancțiunii disciplinare - suspendarea activității pe un termen de 6 luni.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că prin ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova din 14 aprilie 2016 s-a dispus suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov, teritoriul de activitate rl Cahul, licența seria LE nr.152, pe termen de 6 luni. Concomitent, s-a indicat că în termen de 10 zile de la data comunicării prezentului ordin, executorul judecătoresc Valentin Dușcov va transmite conform art. 20 al Legii cu privire la executorii judecătorești, sigiliul, legitimația, documentele procedurilor de executare, registrele de evidență și arhiva la Camera teritorială a executorilor judecătorești Sud. Iar, din ziua publicării ordinului, dreptul de gestionare a contului curent al executorului judecătoresc Valentin Dușcov trece în administrarea Camerei teritoriale a executorilor

judecătorești Sud, care în termen de 3 zile va desemna persoana care va gestiona contul respectiv.

Ca temei de drept întru emiterea ordinului au fost invocate prevederile art. 18 alin.(1) lit. d), alin.(2), art.24 alin.(1) lit.d) al Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17 iunie 2010 și decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 11 februarie 2016.

Susține că, nu este de acord cu ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova și decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 11 februarie 2016.

Remarcă că, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, fără să indice care anume încălcări au fost admise la executarea titlului executoriu menționat, motivează soluția prin aceea că în rezultatul cercetărilor materialelor prezentate și audierii participanților, a constatat abateri disciplinare prevăzute de art.21 alin.(2) lit. b¹), lit. c) și lit. f) al Legii privind executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010.

Indică că, conform titlului executoriu aflat în procedura de executare, executorul judecătoresc urma să transmită în posesie BC „Moldova-Agroindbank” SA pentru vânzare bunul imobil ipotecat și anume construcția comercială cu suprafața de 184,8 m.p., cu număr cadastral 9603205607.01 și lotul de pământ cu suprafața de 0,0233 ha, cu număr cadastral 9603205607, amplasate în or. Vulcănești, str. Frunze, ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Cheli-Zin”, cu transmiterea în posesia BC „Moldova-Agroindbank” SA a unui șir de bunuri mobile (materiale de construcție și altele). În documentul executoriu nu era prevăzută evacuarea.

Precizează că, art.44 alin.(1) Cod de executare, art. 20 Cod deontologic, garantează drepturile și obligațiile părților, inclusiv dreptul de a lua cunoștință de materialele procedurii de executare și a participa la executare, cu drepturile și obligațiile ce rezultă din aceasta, iar executorul judecătoresc asigură transparența activității sale în relațiile cu solicitantul serviciilor sale, părțile procedurii de executare, precum și terțele persoane, sub rezerva respectării obligației de confidențialitate.

Conform prevederilor art. 147 alin.(5) Cod de executare, în cazul în care documentul executoriu prevede transmiterea bunului ipotecat, iar debitorul refuză eliberarea lui benevolă, executorul judecătoresc va evacua silit din imobil atât debitorul, cât și persoanele care locuiesc cu acesta. Iar, conform art. 36 al Legii cu privire la ipotecă, debitorul ipotecar, cât și celelalte persoane care locuiesc în imobilul ipotecat sunt obligate să elibereze bunul ipotecat la data intrării în vigoare a acordului de executare benevolă, semnat între creditorul ipotecar și debitorul ipotecar, dacă părțile nu au stabilit un alt termen, sau la momentul rămânerii definitive a ordonanței judecătorești ori, după caz, a hotărârii judecătorești - în cazul executării forțate a dreptului de ipotecă, sau la data indicată în notificare și preaviz conform art.31 - în cazul executării dreptului de ipotecă în temeiul contractului de ipotecă investit cu formulă executorie. Dacă persoanele menționate la alin. (I) refuză să elibereze bunul ipotecat sau dacă nu l-au eliberat la expirarea termenului de 15 zile din data stabilită la alin.(1), executorul judecătoresc va iniția evacuarea silită în corespundere cu Codul de executare și ținând cont de prevederile art. 30 (4) din prezenta lege și ale alin.(3) din prezentul articol.

Conform pct. 35 al Regulamentului Colegiului disciplinar, Colegiul nu va examina solicitările care țin de competența instanței de judecată, de competența altor organe și instituții sau care nu întrunesc prevederile art. 21 al Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17 iunie 2010.

În acest sens specifică că, legalitatea acțiunilor sale în cadrul executării titlului executoriu menționat au fost contestate, dar instanțele de judecată au stabilit că el-executorul judecătoresc a îndeplinit întocmai prevederile legale ce țin de executarea documentului executoriu.

Invocă că, în contextul prevederilor art. 51 al Regulamentului Colegiului disciplinar, termenul de la desfășurarea primei ședințe până la adoptarea deciziei nu poate depăși 1 (una) lună. Pentru procedurile complexe termenul poate fi prelungit până la 3 luni. Prima ședință a Colegiului disciplinar s-a desfășurat la data de 01 octombrie 2015, iar decizia s-a pronunțat la data de 11 februarie 2016.

Prin hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Cahul s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei din 11 februarie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești despre tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Valentin Dușcov și ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova nr. 619 din 14 aprilie 2016 cu privire la suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov pentru un termen de 6 luni.

Prin decizia din 01 septembrie 2016 a Curții de Apel Cahul s-a admis cererea de apel depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov și s-a casat integral hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Cahul și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov și s-a anulat ca fiind contrară legii decizia din 11 februarie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești privind constatarea abaterii disciplinare în activitatea executorului judecătoresc Valentin Dușcov și aplicată sancțiunea disciplinară-suspendarea activității pe termen de 6 luni și ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova nr. 619 din 14 aprilie 2016 cu privire la suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov.

La data de 26 septembrie 2016, Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs împotriva deciziei din 01 septembrie 2016 a Curții de Apel Cahul, solicitând casarea acesteia, cu menținerea hotărârii din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Cahul.

În susținerea recursului s-a invocat că rezultând din prevederile art. art. 239, 373 alin.(1) Cod de procedură civilă, conform cărora hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată și instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată, iar instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță, instanța de apel eronat a interpretat și aplicat art. 21 al Legii cu privire la executorii judecătorești nr. 113 din 17 iunie 2010- executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale, în cazul acțiunilor sau omisiunilor care contravin dispozițiilor stabilite de lege.

Declară că, prevederile art. art. 21, 22 și 24 ale Legii privind executorii judecătorești, stipulează dreptul Colegiului disciplinar de a examina abaterile disciplinare ale executorilor judecătorești și de a sancționa aceste abateri prin intermediul răspunderii disciplinare.

Remarcă că, la adoptarea deciziei din 11 februarie 2016, Colegiul disciplinar a constatat că executorului judecătoresc Valentin Dușcov a săvârșit fapte care aduc atingere onoarei, probității profesionale, bunelor moravuri. Au fost ignorate prevederile art. 11 Cod de executare de către executorul judecătoresc, care în mod neprofesional și abuziv a acționat în lipsa unui document executoriu prin care ar fi fost dispusă evacuarea SRL „Cheli-Zin” și a bunurilor acesteia, precum și a încălcat prevederile art. 44 Cod de executare- drepturile și obligațiile părților.

Precizează că, pct. 43 al Regulamentului de activitate a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești aprobat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 75 din 09 martie 2011, prevede că sancțiunile disciplinare se aplică luând în considerare următoarele elemente: a) caracterul și gravitatea abaterii; b) împrejurările în care abaterea a fost săvârșită; c) cauzele și consecințele abaterii; d) gradul de vinovăție; e) conduita executorului judecătoresc pe perioada examinării abaterii; f) impactul fetei asupra imaginii profesiei de executor judecătoresc.

Opinează că, instanța de apel nu a luat în considerare prevederile art. 26 alin.(1) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 octombrie 2000 și a ignorat prevederile art. 26 alin.(2) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10 octombrie 2000, conform cărora instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia. Iar, în speță, unicul organ competent în constatarea și aplicarea sancțiunilor disciplinare este Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Cahul a fost adoptată la 01 septembrie 2016, iar Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat recurs la data de 26 septembrie 2016, ceea ce denotă că recursul este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 09 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul

declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și va casa decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii la rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform art. 24 alin.(3) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (3), (4) Cod de procedură civilă, fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanța judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

În conformitate cu art. 241 alin.(5), (6) Cod de procedură civilă, în motivare se indică: circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța. Dispozitivul cuprinde concluzia instanței judecătorești privind admiterea sau respingerea integrală sau parțială a acțiunii, repartizarea cheltuielilor de judecată, calea și termenul de atac al hotărârii.

În conformitate cu art. 373 alin. (1)-(4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului,

instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Din materialele pricinii rezultă că prin decizia din 11 februarie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești s-a decis admiterea sesizării SRL „Cheli-Zin” cu privire la tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Valentin Dușcov; constatarea în acțiunile executorului judecătoresc Valentin Dușcov abateri disciplinare prevăzute de art.21 alin.(2) lit.b¹), lit.c), lit.f) al Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17 iunie 2010; aplicarea executorului judecătoresc Valentin Dușcov sancțiune disciplinară –suspendarea activității pe un termen de 6 luni (f.d.11).

Prin ordinul nr. 619 din 14 aprilie 2016 a Ministrului Justiției al Republicii Moldova, în temeiul art.18 alin.(1) lit.d), alin.(2), art. 24 alin. (1) lit. d) al Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17 iunie 2010 și al deciziei din 11 februarie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, s-a suspendat activitatea executorului judecătoresc Valentin Dușcov, teritoriul de activitate rîl Cahul, licența seria LE nr.152, pe termen de șase luni; s-a dispus ca în termen de 10 zile de la data comunicării prezentului ordin, executorul judecătoresc Valentin Dușcov va transmite conform art. 20 al Legii cu privire la executorii judecătorești, sigiliul, legitimația, documentele procedurilor de executare, registrele de evidență și arhiva la Camera teritorială a executorilor judecătorești Sud; din ziua publicării ordinului, dreptul de gestionare a contului curent al executorului judecătoresc Valentin Dușcov trece în administrarea Camerei teritoriale a executorilor judecătorești Sud, care în termen de 3 zile va desemna persoana care va gestiona contul respectiv; prezentul ordin se aduce la cunoștință Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și instanței de judecată în a cărei circumscripție executorul judecătoresc își are biroul și se publică în Monitorul Oficial a Republicii Moldova (f.d.8).

Astfel, la data de 03 mai 2016, executorul judecătoresc Valentin Dușcov a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești solicitând anularea ordinului Ministrului Justiției al Republicii Moldova din 14 aprilie 2016 cu privire la suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov, anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești din 11 februarie 2016 în privința executorului judecătoresc Valentin Dușcov privind aplicarea sancțiunii disciplinare - suspendarea activității pe un termen de 6 luni (f.d.2-6).

Prin hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Cahul s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei din 11 februarie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești despre tragerea la răspundere disciplinară a

executorului judecătoresc Valentin Dușcov și ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova nr. 619 din 14 aprilie 2016 cu privire la suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov pentru un termen de 6 luni (f.d.53, 60-65).

Prin decizia din 01 septembrie 2016 a Curții de Apel Cahul s-a admis cererea de apel depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov și s-a casat integral hotărârea din 14 iulie 2016 a Judecătoriei Cahul și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov și s-a anulat ca fiind contrară legii decizia din 11 februarie 2016 a Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești privind constatarea abaterii disciplinare în activitatea executorului judecătoresc Valentin Dușcov și aplicată sancțiunea disciplinară-suspendarea activității pe termen de 6 luni și ordinul Ministrului Justiției al Republicii Moldova nr. 619 din 14 aprilie 2016 cu privire la suspendarea activității executorului judecătoresc Valentin Dușcov (f.d.90-96).

În contextul dat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție relevă că instanța de apel pripit a concluzionat asupra temeiniciei acțiunii, prin ce se impune casarea acesteia, cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de apel, în următoarele circumstanțe.

Colegiul reiterează că temei pentru aplicarea executorului judecătoresc Valentin Dușcov a sancțiunii disciplinare a servit cererea SRL „Cheli-Zin”, conform căreia s-a solicitat tragerea la răspundere disciplinară a executorului judecătoresc Valentin Dușcov în legătură cu admiterea încălcării grave a legislației și anume că ar fi evacuat SRL „Cheli-Zin” în lipsa unei hotărâri judecătorești, deoarece conform hotărârii din 07 aprilie 2011 a Judecătoriei Vulcănești cerința în partea evacuării a fost respinsă (f.d.41-42).

În această ordine de idei, Colegiul relevă că prin hotărârea din 07 aprilie 2011 a Judecătoriei Vulcănești a fost dispusă transmiterea în posesie BC „Moldova-Agroindbank” SA în scopul vânzării bunul imobil gajat, format din construcție, casă de locuit, cu suprafața totală de 198, 2 m.p., cu număr cadastral 9603211082. 01 cu terenul aferent cu suprafața de 0, 0508 ha, cu număr cadastral 9603211082, amplasat în or. Vulcășnești, str. Pionerească, nr. 14, în valoare de 150000, 00 lei, cu evacuarea Mariei Chelea și Nicolai Chelea; a fost dispusă transmiterea în posesie BC „Moldova-Agroindbank” SA în scopul vânzării bunul imobil gajat, constituit din construcția comercială cu suprafața de 184, 8 m.p., cu număr cadastral 9603205607.01 și terenul aferent cu suprafața de 0, 0233 ha, cu număr cadastral 9603205607, amplasat în or. Vulcănești, str. Frunze, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Cheli-Zin”, în valoare de 500000,00 lei; a fost dispusă ridicarea de la SRL „Cheli-Zin” cu transmiterea în posesie BC „Moldova-Agroindbank” SA bunurilor mobile gajate, amplasate în or. Vulcănești, str. Frunze, nr.6 „A”, ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Cheli-Zin”; încasarea în mod solidar de la Nicolai Chelea și SRL „Cheli-Zin” în beneficiul BC „Moldova-Agroindbank” SA taxa de stat în mărime de 2802, 84 lei; în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată (f.d.43-47).

De asemenea, Colegiul reține că în contextul prevederilor art. 22 alin (2) lit.b) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, în cazul punerii cererii pe rol, judecătorul dispune prezentarea de către pârât a actului administrativ

contestat și a documentației care a stat la baza emiterii acestuia, a înscrisurilor sau a altor date pe care instanța le consideră necesare în judecarea pricinii.

Mai mult, conform art. 24 alin (3) al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În contextul normelor precitate, Colegiul relevă că la materialele pricinii lipsește documentația ce a stat la baza emiterii actului administrativ contestat, fiind anexată doar o copie a plângerii SRL „Cheli-Zin” și o copie a hotărârii din 07 aprilie 2011 a Judecătorei Vulcănești, care nu este neautenticată și nu conține careva mențiuni referitor la faptul că este definitivă și irevocabilă, rezultând din prevederile art. 254 Cod de procedură civilă.

Or, această circumstanță reprezintă importanță pentru soluționarea pricinii, în condițiile când decizia contestată, la fel, a stat la baza adoptării ordinului nr. 619 din 14 aprilie 2016 al Ministrului Justiției al Republicii Moldova contestat, fapt identificat în preambulul ordinului respectiv.

Concomitent Colegiul remarcă că art. 10 alin.(3) Cod de executare statuează că executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

La caz, Colegiul notează că titlul executoriu eliberat în baza hotărârii din 07 aprilie 2011 a Judecătorei Vulcănești, la materialele cauzei, lipsește, or, în condițiile art. 60 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

Iar, conform art. 10 alin.(1), (2) Cod de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, pînă la achitarea dobînzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum și a cheltuielilor de executare.

Conform art. 65 alin.(1) Cod de executare, la îndeplinirea atribuțiilor și a îndatoririlor sale legate de punerea în executare a documentelor executorii, executorul judecătoresc emite încheieri, întocmește procese-verbale și alte acte de procedură.

Conform art. 66 alin.(1) Cod de executare, intentarea, amânarea, suspendarea și încetarea executării silite, eliberarea sau distribuirea sumelor obținute din executare, aplicarea și ridicarea măsurilor de asigurare a executării, alte măsuri prevăzute de lege se dispun de executorul judecătoresc prin încheiere.

Conform art. 75 Cod de executare, acțiunile întreprinse de executorul judecătoresc se consemnează în proces-verbal.

În contextul normelor menționate *supra*, Colegiul decelează că la materialele pricinii lipsesc careva acte întocmite de executorul judecătoresc întru executarea

documentului executoriu prezentat spre executare, care, de altfel, de asemenea lipsește la materialele cauzei, fapt indicat anterior.

Concomitent Colegiul remarcă că din textul cererii de chemare în judecată rezultă că legalitatea acțiunilor executorului judecătoresc Valentin Dușcov au fost contestate în instanța de judecată de SRL „Cheli-Zin”, însă careva acte judecătorești definitive sau irevocabile prin care instanța s-ar fi expus asupra acestora, la materialele pricinii lipsesc.

Mai mult, conform pct. 35 al Regulamentului de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin Ordinul nr. 75 din 09 martie 2011 al Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiul nu va examina solicitările care țin de competența instanței de judecată, de competența altor organe și instituții sau care nu întrunesc prevederile art. 21 din Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești.

În contextul prevederilor art. 21 al Legii privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc poartă răspundere disciplinară pentru încălcarea obligațiilor sale profesionale.

Astfel, la rejudecarea pricinii urmează a fi verificate și aceste aspecte, or, în contextul verificării legalității actelor administrative contestate de către executorului judecătoresc Valentin Dușcov, necesitatea constatării circumstanțelor enunțate *supra* este impusă prin prisma normelor invocate că ar fi fost încălcate de executorul judecătoresc.

Or, instanța de apel pripit a constatat că decizia Colegiului disciplinar ar fi nemotivată prin prisma constatărilor menționate în aceasta, în condițiile când verificând legalitatea și hotărârea primei instanțe, în conformitate cu prevederile art. 373 alin.(2), (4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii și nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Mai mult, rezultând din prevederile art. 9 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească are sarcina, în baza rolului activ, să ceară părții să facă precizările necesare, să pună în discuția părților orice împrejurare de fapt sau de drept care duce la rezolvarea pricinii peste apărările și susținerile părților din acțiune, acțiunea reconvențională, referință etc., luându-se în considerare faptul că, în conformitate cu art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant în raport cu normele de drept și obiecțiile părților oponente.

În speță, Colegiul reiterează că argumentele recurentului aduse la contestarea deciziei, în esență nu constituie decât dezacordul părții pârâte cu constatările acesteia sub aspectul temeiniciei acțiunii, ceea ce denotă că instanța ierarhic inferioară urma a supune aprecierii și argumentele părții pârâte invocate în referință depusă la cererea de chemare în judecată.

Or, expunerea asupra pricinii sub aspectul temeiniciei acțiunii doar prin prisma argumentelor reclamantului, nu duce decât la încălcarea principiului contradictorialității garantat în cadrul unui proces civil.

Astfel, în conformitate cu art. 26 alin.(2), (3) Cod de procedură civilă, contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței. Instanța care judecă pricina își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale pricinii.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999, cauza Lebedinschi vs. Republica Moldova din 16 iunie 2015).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce în speță lipsește.

Din considerentele menționate, pornind de la faptul că această eroare nu poate fi corectată de instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și a casa integral decizia instanței de apel, cu remiterea pricinii civile la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de apel urmează a adopta soluția la caz atât prin prisma argumentelor reclamantului, cât și a pârîntului, rezultând din prevederile art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, conform cărora instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, ca în consecință soluția adoptată să fie certă și coerentă, sub aspectul temeiniciei/netemeiniciei acțiunii. Caracterul peremptoriu al concluziei instanței de judecată, urmează a fi stabilit în coraport cu circumstanțele pricinii și normele de drept material aplicabile raportului litigios.

În conformitate cu prevederile art. 442, art. 444, art. 445 alin. (1) lit. c) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Se casează decizia din 01 septembrie 2016 a Curții de Apel Cahul, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de executorul judecătoresc Valentin Dușcov împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești cu privire la anularea deciziei de constatare

a abaterii disciplinare și aplicare a sancțiunii disciplinare, anularea ordinului de sancționare, cu remiterea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Cahul, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Tatiana Vieru

Judecători

Valentina Clevadî

Tamara Chișca-Doneva

Dumitru Mardari

Oleg Sternioală